

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
18 Прж.број 22788/21
25.10.2021. године
Београд

Таша

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО:			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	10-11-2021		
	05-370/20/1-3		

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Славице Спахић, председник већа, судија чланова већа Зорице Милосављевић и Миладе Катић, уз учешће судског саветника Магдалене Анђић, одлучујући по заједничкој жалби окривљеног правног лица “Б92” а.д. Нови Београд са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 60 ПР 17024/20 од 30.06.2021. године, којом су окривљени оглашени одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2 Закона о оглашавању, на основу одредби члана 95, члана 100, члана 102, члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима (“Службени гласник РС” број 65/13), у нејавној седници већа одржаној дана 25.10.2021. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ заједничка жалба окривљеног правног лица “Б92” а.д. Нови Београд са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Карацић Драгана из Београда као неоснована, и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 60 ПР 17024/20 од 30.06.2021. године.

Образложење

Ожалбеном пресудом окривљено правно лице “Б92” а.д. Нови Београд са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Карацић Драган из Београда оглашени су одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2 Закона о оглашавању, осуђени на новчане казне и то правно лице у износу од 4.000.000,00 динара, а одговорно лице у износу од 300.000,00 динара и обавезани су да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 8.000,00 динара.

Против наведене пресуде благовремену заједничку жалбу изјавили су окривљени путем браниоца, адвоката Савовић Круне из Београда, уз приложену

пуномоћ у списима предмета, жалбу улажу из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се усвоји жалба, укине пресуда и врати на поновни поступак и да се утврде све околности које су изнете у жалби, отклоне процесни недостаци и утврди правилно чињенично стање.

Суд је починио битну повреду одредаба прекршајног поступка што је и у току поступка истицано јер је погрешно примењена одредба члана 182 Закона о прекршајима, суд је водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка, јер захтев не садржи опис чињеничне радње прекршаја. Такав захтев је било потребно одбацити због процесних недостатака који онемогућавају суду да по истом захтеву поступка, те се позивају на решење Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бр. 23056/18 од 31.01.2019. године којим је одбачен захтев РЕМ-а, разлог одбацивања је што нису прецизно одређене радње, не цитирају чланове казних одредби и материјалних одредби. Суд није у довољној мери утврдио чињенично стање нити да је код окривљених постојао умишљај намера за извршења прекршаја, све и да су учинили прекршај учинили су то из нехата а не зато што су хтели извршење истога јер је извршена провера емитованог програмског садржаја и утврђено је да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја емитовано је две целе засебне епизоде програмског садржаја, те у том смислу није дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја, односно до емитовања емисије ТВ продаје у оквиру другог програмског садржаја. Б92 је предузела све неопходне мере како би што јасније означила почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја, како би у будућности на још јаснији начин био означен почетак и крај појединачне епизоде емитовања ТВ продаје Б92 ће предузети додатне мере како би кориговао начин означавања почетка и краја предметног програмског садржаја. Суд је пропустио у побијаној пресуди да цени све, наводе окривљених па је непотпуно утврдио чињенично стање. Приликом одмеравања казне суд није имао у виду одредбе о ублажавању казне, о ослобађању од казне, о изрицању опомене иако су за то постојали законски услови према одредбама Закона о прекршајима. Суд је могао применити одредбе члана 43 и 50 став 1 Закона о прекршајима јер нису наступиле теже последице, окривљени схватају да ако се утврди да прекршај заиста постоји то ће утицати на њих да утврде бољи систем како не би долазило до наводно учињених пропуста. Окривљени схватају да је ублажавање казне или изрицање опомене могућност не и обавеза суда али је било за очекивати да ће суд узети у обзир олакшавајуће околности.

Веће овог суда је размотрило изјављену жалбу, списе предмета, ожалбену пресуду испитало по службеној дужности у смислу одредби члана 272 Закона о прекршајима и констатује да заједничка жалба окривљених није основана и применом одредби члана 273 Закона о прекршајима одлучено је као у изреци ове пресуде.

На основу поднетог захтева за покретање прекршајног поступка од стране овлашћеног органа, суд је дана 20.05.2020. године донео решење којим је покренуо прекршајни поступак против окривљеног правног и одговорног лица. У даљем току поступка окривљени су доставили заједничку писану одбрану коју је суд правилно ценио и тада су окривљени оспоравали поднети захтев истичући да је неуредан, суд је у конкретном случају правилно ценио да поднети захтев садржи све податке прописане чланом 171 Закона о прекршајима није неуредан и правилно је донето решење о покретању прекршајног поступка те су и жалбени наводи у том делу у потпуности неосновани. ...

У доказном поступку суд је саслушао сведока Маринковић Небојшу извршио је

увид у материјалне доказе који су достављени од стране подносиоца захтева на коме је терет доказивања према одредби члана 89 став 2 Закона о прекршајима. На основу исказа сведока Маринковић Небојше који је вршио надзор над електронским медијима и у својству медијског аналитичара је исти надзор обављен у децембру месецу 2019. године, исти исказ саслушаног сведока у копији достављен је уз позив окривљенима да се изјасне, позив су уредно примили, нису се изјаснили нити оспорили исказ или предложили извођење доказа, није им повређено право на одбрану, те је суд у потпуности и правилно применио одредбе члана 93 став 1 Закона о прекршајима. Неосновано се жалбом наводи да суд није еправилно ценио изведене доказе па из тих разлога чињенично стање није у потпуности утврђено, суд је дао правилне и јасне разлоге о сваком изведеном доказу и разлоге зашто су докази прихваћени и исказ сведока Маринковић Небојше те се жалбом неосновано оспорава утврђено чињенично стање. Након утврђене одговорности окривљених суд је ценио у довољној мери све околности из члана 42 Закона о прекршајима те је окривљенима изрекао новчане казне према одредби члана 46 Закона о прекршајима и није било основа за примену одредби члана 43 или 50 Закона о прекршајима, а како се у жалби наводи.

Веће овог суда није разматрало достављену фотокопију решења Прекршајног суда у Београду од 31.01.2019. Године јер се исто решење не односи на конкретан предмет, и може бити само ствар разматрања у неком другом поступку а не у поступку који је вођен против окривљених према захтеву за покретање прекршајног поступка од 12.02.2020. године поднет од стране РЕМ-а.

Обзиром да је чињенично стање у потпуности и правилно утврђено у току поступка, веће овог суда је испитало првостепену пресуду и мимо жалбених навода окривљених сходно одредби члана 272 Закона о прекршајима, те констатује да приликом доношења исте нису учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка на које овај суд пази по службеној дужности.

На основу предњих навода жалба окривљених је одбијена као неоснована јер није било услова за примену одредби члана 275 Закона о прекршајима, а у смислу жалбених навода окривљених, те применом одреди члана 273 Закона о прекршајима одлучено је као у изреци ове пресуде.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

БС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Славица Спахић

